

CONSTANTIN NU-ȘI ASCUNDE SATISFACTIILE, NEMULȚUMIRILE ȘI... SPERANȚELE

Vineri, 9 februarie. O zi de încheiere a ciclului de antrenamente, săptămîna trecută la Steaua. S-a lucrat tare, la toate capitolele — mai ales după concluziile, de ansamblu, desprinse în sfîrșitul turnoului întreprins, recent, în Liban și Siria — și acum antrenorii Gheorghe Constantin și Emerich Jenei simt nevoia unei testări a capacității de efort după atîtea săptămîni intense de lucru. Rezultatele probei Aștrînd, (cu o singură excepție, toți ceilalți joacă bine, iar excepția... bine), descreșc fruntea tînarului antrenor Gh. Constantin, brăzdată de riduri mai accentuate cînd conduce clubului l-a uns „principal” în locul lui Valentin Stînescu.

„Mă bucură faptul că întreg lotul a trecut cu bine această dificilă probă fizică, specifică fotbalului, la capătul unor solicitări pe care eu le consider la un nivel superior anilor trecuți. Asta înseamnă că — prin contribuția profesorului de educație fizică Baruch Elias și a dr. Mugur Ghimpeanu — efortul a fost bine dozat pe parcurs; mai însemnă că, principalul obiectiv al perioadei de iarnă DEZVOLTAREA POTENȚIALULUI FIZIC este atins. Pe acest serios fundament, vom realiza mai ușor ceea ce ne-am propus, o

echipă puternică care să-și justifice și să confirme poziția deja cîștigată: locul 1 la sfîrșitul primei părți a campionatului.”

„N-aș putea spune că, sub celelalte aspecte ale pregătirii tehnico-lactice, aș avea motive de mari neliniști, dar,

oricum, ele nu se prezintă așa cum am dori-o cu toții, noi cei din conducerea tehnică” — ne mărturisește antrenorul Constantin într-unul din vestierele noastre, în sala de antrenament, în timp ce elevii lui se îmbracă în liniște.

— Ce anume nemulțumește mai mult conducerea tehnică în momentul de față la capitolele la care va reușiți? — Îl întrebăm pe antrenorul principal al Stelei.

— Faptul că băieții nu aplică, în

teren, în mod constant ceea ce discutăm ore în șir, împreună, referitor la sarcinile de bază, la marșaj și la demarșaj. Încă mai e necesar să tot strîngem de pe margine în timpul partidelor, atrîgînd atenția că, de pildă, un anume fundăș își lasă adversarul, un vîrt de atac, să primească mingea fără să-l incomodeze sau că cutare aripă trebuie să se plaseze la tîrziu, pentru a deslășa mai mult frontul de apărare advers. Jucătorii noștri, în genere, s-au obișnuit să fie în permanență dădăciți, ceea ce nu prea este în regulă, dat fiind faptul că avem de-a face totuși cu fotbalisti de Divizia A.

„În acel vestiar de la „Ghencea”, părăsit, între timp, și de ultimul jucător, dialogul nostru continuă: intervențiile noastre nici nu se fac necesare, întrucît Constantin nu-și ascunde nici satisfacțiile, nici neîncrederea. Vorbim mult și despre turneul întreprins de Steaua în Liban și Siria, iar, în final, promitem să revenim la stadion cu primul prilej.

„Duminică, 11 februarie. Prima ocazie s-a ivit repede. Astăzi, Steaua

are programată cea de a opta verificare sub forma unui joc amical. Parteneră de întrecere: divizionara C, formația bucureșteană Electronică. Terenul de zgură înmălalt de zăpadă topită nu permite executii tehnice ireproșabile. Jocul nu-și pierde, însă, din utilitate mai ales că, de astă dată, jucătorii dovedesc mai multă conștiințiozitate, tradusă, în fapt, printr-o mai RIGUROASĂ RESPECTARE A INDICAȚIILOR DE JOC.”

— Marșajul de supraveghere, la albi, este înlocuit, acum, cu un marșaj strict (exemplu, în această privință, veteraneli). Bujor Halmăgeanu care azi, miercuri împlinește 32 de ani), desigur, poate adversarul, mai puțin valoros, ar fi trebuit să se bucure de un alt tratament.

Dar sarcina... sarcina. Pentru astăzi, „11-le stele” este doar adi, ca pe el nu-l interesează cum se numește partenerul de joc.

— Cîrăuțu în teren se face și ea mai judicioasă, jucătorii demarșindu-se simultan cu momentul de intrare în posesia mingii, deplasările se efectuează, cu precădere, spre lateral, în grup de trei-patru jucători, în scopul realizării „nucleului ofensiv”.

— La mijlocul terenului, întîrzierile în păstrarea sau conducerea mingii se mai produc numai dacă respectivul jucător se vede obligat de situație.

— În sfîrșit, pe măsură ce combinațiile se apropie de faza finală, circulația și transmiterile sînt orientate în profunzime, unde „angajările” se fac cu mai mult tupeu, cu mai multă îndrăzneală.

Asa se explică, credem, frecvența mai mare a combinațiilor de efect, concrete, acolo în suprafața de pedepă, și a numărului de sururi expediate spre poartă adversă. Componenții liniei dinapoi, fundasi și mijlocași, își aduc și ei contribuția la finalizare, capitol la care evidențiem special pe cîrăuțu lui Viză, Dumitriu IV și Smarandache.

„Jocul de antrenament s-a încheiat. Antrenorii, pe margine, abia de-și ascund un zîmbet de satisfacție. Motivul, firește, nu-l constituie scorul final (3-0), ci doar... amănuntul că majoritatea jucătorilor folosiți în cele două reprize s-au străduit să respecte indicațiile, acea DISCIPLINĂ DE JOC care delimitează o echipă matură, de divizia A, de o altă formație alcătuită din fotbalisti diletanți.

G. NICOLAESCU

25 DE ZILE PÎNĂ LA ÎNCEPEREA RETURULUI DIVIZIEI A!

Zilele se scurg pe nesimțite și ne apropiem tot mai mult de data serbărilor de primăvară. Pînă la prima etapă au rămas 25 de zile și în acest timp echipele caută să-și desăvîrșească pregătirea sub toate aspectele ei și să atingă forma de competiție. Mijlocul cel mai des folosit în ultimul timp este jocul — școală sau amical, cu caracter de verificare. Asemenea jocuri s-au înmulțit în săptămînile trecute. Aproape fiecare echipă continuă cîte două partide — una miercuri, alta duminică. În aceste meciuri, se cristalizează ideea de joc și treptat formația de bază, astfel încît prima etapă să găsească echipele gata de start. De un start care să însemne ofensiv tehnic al campionatului.

În paginile de față vă prezentăm patru reportaje care aduc în prim plan stadiul actual de pregătire a echipelor, gîndurile și căutările antrenorilor pentru apropiatul sezon competițional.

FRĂMÎNTĂRILE ȘI DORINȚELE „RĂDULEȘTILOR...”

Sport Club Bacău... Ce vrea în noul sezon? Ce reprezintă formația Răduleștilor în ansamblul primului campionat al țării? Ce învață din „colaborării” care s-au repetat în viața ei? Cum dorește să acopere scările turului? Iată cîteva din întrebările cu care am apărut în fața acestui cuplu complet, cum e desumită perechea de antrenori de la Bacău, înglobînd pe omul, care fierbe, Constantin, alături de calmul întrucîmpat, Petre?

„Eu cred, începe Petre Rădulescu discuția noastră, că întregul nostru proces de pregătire desfășurat pînă acum mai mult sub semnul fortificațiilor fizice, cum e și normal, a prezentat — și calitativ și cantitativ — 20% mai mult decît celelalte momente ale anului trecut”. Îi atragem atenția că, de regulă, se spune după aceste antrenamente cu zeci de kilometri de cros în program, cu sute de kilometre ridicați pe teren, că forța... „au fost efectuate cu toată seriozitatea și convingerea, că jucătorii au dovedit o conștiințiozitate exemplară... etc., etc. Vechiul internațional, jucătorul de cros, a avut și el o ripostă... „Știu, se obișnuiește să se vorbească așa în zilele astea fără tebe de marșaj, fără scoruri. Dar convingerea mea e asta: am avut și la Bacău și la Sîmleu Moldovei într-un ritm și cu o dăruire exemplară la echipa noastră. Nu spun că prin asta am și rezolvat marea noastră dorință, pe care o cunoașteți fiindcă e de mare publică știință: locul trei în campionat — dar cred că am făcut un pas mare și bun spre ea.”

Antrenorii bacăuani scoatesc ca noutate antrenamentul din acest an a constituit-o schimbarea calității alergărilor; ei au utilizat un veritabil joc al paulelor care a transformat nu numai într-o armă mult mai eficientă întreaga operație dar l-a dat și o strălucire din care mare nevoie. Fîndcă nu e un lucru deloc agreabil să alergi „bucăți” de 100-1000 metri de multe, foarte multe ori. Răduleștii cred că au reușit astfel și să-și dea din toată dreptatea — să transpună în acest joc configurația de starturi și opriri care apare într-un meci veritabil.

Mai departe, a apărut baionul, și problemele de perfecționare a tehnicii, de corijare tactică și nepuizabila sursă de gînduri și de apărări pentru un antrenor — formula de echipă. Pentru că S.C.-ul vrea să procedeze la unele remanieri care să-și fortifice întregul ansamblu de joc pentru retur. Dar s-o luăm pe îndelete, post cu post, linie cu linie.

În poartă e Ghiță. El acoperă cu pasiunea și marșajul lui calitativ un joc foarte important în prezentele din Bacău și cît de prețios e acest loc o spune clasamentul cu punctajul său și deplasarea și în-o pot convinge, în orice moment, că este menținerea echipelor. „Cînd Ghiță nu joacă, jumătate din curajul nostru se volatilizează...” (Dembrovski) și cu aceasta am afirmat totul despre internaționalul purtător al tricoului

— Sorin Avram, mai mult cu voia conducerei tehnice, nemulțumită de aportul lui. Cînd candidați oficiali, ascund, pentru cele patru posturi: Pană (care, din păcate s-a accidentat simbă), Dembrovski, Ruzubei, Florea, Băluță. Nu lipsește nici aici o idee-surpriză, anume specialitatea lui Simăceanu ca vîrt de atac. Antrenorii insistă, speră, cred în realizarea ei mai cu seamă că Rugbierii le produce destule neacazuri prin foarte capricioasa sa compor-tare: absențele de la pregătire, de-

taie — Sorin Avram, mai mult cu voia conducerei tehnice, nemulțumită de aportul lui. Cînd candidați oficiali, ascund, pentru cele patru posturi: Pană (care, din păcate s-a accidentat simbă), Dembrovski, Ruzubei, Florea, Băluță. Nu lipsește nici aici o idee-surpriză, anume specialitatea lui Simăceanu ca vîrt de atac. Antrenorii insistă, speră, cred în realizarea ei mai cu seamă că Rugbierii le produce destule neacazuri prin foarte capricioasa sa compor-tare: absențele de la pregătire, de-

SPORT CLUB

terminată de modul condamnabil cum își organizează antrenamentul în regie proprie, ne fac să ne gîndim cu regret la perioada în care acest jucător dotat a lucrat cu seriozitate, a învins invitațiile sau de dădătoare ale prietenilor și a cucerit titlul de golgeter. Să uite Rugbierii ceea ce fi este folositor?

„Acesta ar fi, străbătute cu destulă viteză, problemele de astăzi ale lui S.C. Bacău. În orele cînd rîndu-

Eftimie IONESCU

Aflot la jumătatea acțiunii sale irezistibile, Souvi își va încheia cursa-salom printr-un gol înscris în poarta lui Suciu (Fară din „amiculul” Rapid — Sportul studentesc, 3-2)

FOTO: S. BAKCSI

LANSAREA SPRE O PRIMĂVARĂ FRUMOASĂ...

se mișcă foarte bine. „Și, spunea semnificativ căpitulul echipei, Mircea Petescu, fiecare vrea să facă mai bine, mai mult”. E poate cel mai important element al acestei ierni arădene, calmă, caldă și plină de atîtea speranțe...

„Spunem că putem numi foarte bine această perioadă, a pregătirii specifice, ca pe „o etapă a secretelor U.T.A.-ei”. Antrenorul Dumitrescu afirma chiar „acum căutăm cele mai bune soluții. Pentru linia de atac și linia de apărare”.

U.T.A.

E lesne de înțeles că se gîndește la omogenizarea fundasiilor centrali și la mijlocașului de acoperire — cheie de boltă a altor succese ale echipei de pe Mureș. Și se mai gîndește și la al doilea triunghi, vital și el, mijlocașii și „virtul” de atac. În luna care a mai rămas pînă la începutul campionatului, U.T.A. va lucra foarte mult în această direcție. Cel puțin așa spun zilele de pînă acum... În ce va consta marea secret al U.T.A.-ei? Poate în faptul că Domide e într-o dispoziție rar înfrîntă: poate în aceea că tinerii Purima, Condruș și Căldăruș vi-

sezon titularizarea; poate în pornirea lansată a lui Brosovski...

„Ultimul meci de verificare, cel de duminică trecută, cu C.F.R. Timișoara poate de-a ei un răspuns provizoriu despre ceea ce caută U.T.A. Rezultatul nu e în măsura să satisfacă. A fost numai 1-1 la Arad, cu modesta (fîcă) formație întinerită a lui Cicerone Manolache. Dar rezultatul nici nu l-a interesat pe N. Dumitrescu. Pentru că și jocul acesta a fost tot un „prilej de soluții”. Călinu a jucat fundas lateral dreapta și sînga. Pirvu fundas central sînga și dreapta; Purima a fost folosit și mijlocaș; Condruș, mijlocaș în tur, a fost utilizat pe extrema dreaptă... Antrenorul arădean caută cele mai bune soluții pentru retur și pentru întregul an poate...”

„U.T.A. știe că un turneu la un nivel înalt de pregătire ar fi fost foarte oportun. Dar numai un turneu care să-l asigure într-adevăr condițiile cele mai favorabile. Iar dacă un asemenea turneu nu s-a găsit, echipe textiliștii n-a acceptat-o. Ea a învățat prea bine ce înseamnă un turneu oarecare anul trecut, cînd jocurile din Algeria, pe terenuri tari „a dat echipa peste cap”. U.T.A. știe prea bine că evoluția sa de anul trecut nu-i fără nici o legătură cu acel turneu. Tocmai de aceea, a încercat să facă totul acasă, în condiții foarte bune, acum în ianuarie și februarie. Acum, în iarnă, cînd U.T.A. se gîndește la o primăvară frumoasă...”

Mircea BATRINU

Cu gîndul la revirimentul U.T.A.-ei, Domide s-a pregătit în

și la o revenire în familia „tricolorilor”, tens în această iarnă

MARELE PLAN DE ASALT AL UNUI SEZON... FIERBINTE

L a ora aceasta C.S.M. Reșița se află în Iugoslavia. În turneu, Astăzi reșitenii vor susține al doilea joc de pregătire al turneului, tot cu gîndul la „primăvară fierbinte”. Cînd începe turnul, echipa dintre turnale”. De la începutul lui ianuarie, de cînd au început pregătirile, Reinhardt și băieții săi fac totul în numele marelui ideal care este menținerea echipei în prima divizie a țării. În numele acestui ideal fiecare trudește cu o voință arădită. Și niciun greș, prea istovitor acest program de iarnă. Cele zece zile de la Văluș și sedințele zilnice de „încălzire fizică a bateriilor”, de la Reșița ar fi speriat însă cu siguranță pe mulți. De fapt, acest program dur a devenit o obișnuință pentru majoritatea jucătorilor reșiteni. Pentru că și în iarnă trecută, cînd echipa se bătea pentru promovarea în Divizia A, și atunci, la fel de greu. Lueru care a pregătit organismele pentru rezistența sportivă, dar cu alte pretenții, din iarnă aceasta. Dar, în același timp, și un motiv de îngrijorare față de adaptarea celor noi la „programul spartan”. Doctorul echipei, Ion Sporea, mărturisea sincer, acum cîteva zile: „Mă temeam că cei care nu făcuseră pregătiri cu echipa noastră în iarnă trecută nu vor rezista programului, iar eu voi avea probleme deosebite. Dar, spre bucuria noastră, și Beldeanu, și Gaspar și Dudu Georgescu, și Georgevici, și Nestorovici s-au prezentat foarte bine în această primă perioadă cînd încărcătura de efort și de intensitate a fost foarte mare”.

„Ion Reinhardt, fire realistă, știa prea bine că, acum, cînd echipa are o condiție cu obligații mari trebuie să aducă ceva nou în „perioada fizică” față de anul trecut. El obi-

C.S.M. Reșița

a reuși în acest retur autodepășirea echipei... Poate s-a referit la faptul că C.S.M. Reșița are la ora actuală un psiholog (Bogati) care a testat din foarte multe puncte de vedere lotul, iar rezultatele științei vor juca un rol important în „asaltul de primăvară”. „Poate că s-a referit și la faptul că de la 1 februarie echipa are un preparator fizic, în persoana profesorului Kudimai, antrenor de handbal... Și, în primul rînd, antrenorul reșitean voia să spună prin aceste cuvinte „vom lucra!” că el este conștient de necesitățile actualei perioade cînd se pregătește „marele asalt”, și de hotărîrea sa de a face absolut totul pentru ea și la anul

• BUCURIILE ȘI NEMULȚUMIRILE ANTRENORULUI REINHARDT • DOCTORUL SPOREA AVEA ÎNDOIELI • DISTANȚELE SCURTE, ÎN RITM INTENS — ELEMENTUL NOU AL ACESTEI IERNI • C.S.M. REȘITA ARE UN PSIHOLOG L. • CÎND VOR ÎNTELEGE NEAGU, SZILAGHI, NESTOROVICI ȘI CEILALȚI CA FOTBALUL MODERN SE JOACA SIMPLU L. • TOATE GÎNDURILE DUC SPRE MENTINEREA ÎN PRIMA DIVIZIE.

publicul reșitean să urmărească meciuri de primă scenă...

— Au fost cele mai tari pregătiri pe care le-am făcut!

— N-am făcut de cînd mă știu așa pregătire! Și mă simt foarte proaspăt!

Primul vorbește Dudu Georgescu care, deși nu are dezlegare de la clubul bucurestean Progresul (deocamdată l-a făcut pregătirile de iarnă cu echipa reșiteană. A doua afirmație aparține căpitului formației de la Birzava, Georgevici. Nu trebuie reținut decît un singur lucru: cei doi jucători au destule sezoane în prima divizie și au lucrat cu antrenori foarte cunoscuți. Asta spune, cred, tot despre zilele de iarnă ale echipei reșiteane...

„Acum o săptămîna, la Timișoara, C.S.M. susținea un joc de pregătire cu „Poli” Timișoara. Al treilea joc în țară. Primul fusese cu Progresul (pierdut acasă cu 1-0), al doilea cu Metalul Otelul Roșu (scor 4-1). Antrenorul reșiteanilor spusese înaintea meciului de la Timișoara: „Nu mă interesează rezultatul! Dacă urmăream acest lucru, aș fi cîștigat pentru că Progresul l-a pierdut”. Era o ipoteză, dar a fost judecat, deci, amicalul acela de pregătire cu „Poli”, pierdut cu 2-0. Și n-am urmărit rezultatul. L-am urmărit mai ales pe antrenorul, omul de la cîrmă echipei în exteriorizările sale spontane din timpul jocului. Cel mai mult l-a ne-

mulțumit (și pe el) atacul. Jocul lent, plin de florișole și lipsa suturilor. La un moment dat l-a scos pe Atodiresi și l-a introdus pe Neagu Nimic nou. Atacantii reșiteni ajungau în poziții foarte bune, dar fîcă din ezitare ratau foarte mult. Nestorovici a ratat de la cînel metri; Dudu Georgescu (cînd pătruns în ritmul cu care ne obișnuie cîndva) nu reușea să fie acel „vîrt” energic, atît de insistent: cele două extreme ale echipei, Atodiresi și Florea, oamneni care n-au inserat încă un gol în tur, au început bine, s-au deplasat înșelător, dar n-au sîtat la poartă, iar Florea s-a „stîns” treptat. N-am urmărit rezultatul. În final antrenorul formației mărturisea puțin îngîndurat: „Cînd o să înțeleasă atacanții mei că fotbalul modern se joacă simplu?” Cînd?...

„Fizic, echipa se prezentase foarte bine. „Din acest punct de vedere toată lumea se va prezenta foarte bine la începutul campionatului. În partea a doua a returului însă, încep echipele să cedeze fizic. Tocmai de aceea noi trebuie să ne pregătim în așa măsură încît și atunci, în finalul de campionat, cînd se hotărăse atîtea destine, să fim proaspeți, să avem rezistență”. În numele acestei convingeri, C.S.M. Reșița nu a abandonat, acum, în perioada specifică, elementul fizic. Ea face și în această fază de pregătire cîte un antrenament fizic pe zi. Cu ambiție, cu oarecare stoicism, cu gîndul mereu viu că a-această primăvară fierbinte va aduce multă bucurie pe Birzava...”

Mircea M. IONESCU

• INVATAMINTELE UNUI TURNEU „CARE A DAT ECHIPA PESTE CAP” • ANTRENORUL NICOLAE DUMITRESCU CAUTA SOLUȚII • ETAPA SECRETELOR • LA ARAD SE VORBEȘTE DESPRE... FINALA CUPEI ROMANIEI...

Iarna aceasta U.T.A. a rămas acasă, la Arad. Ar fi vrut să facă și ea un turneu, după perioada de pregătire fizică, dar nu s-a realizat. În cele din urmă, așa ceva, și atunci, echipa textiliștii s-a mulțumit cu jocuri de verificare în oraș și prin împrejurimi. Spre norocul U.T.A.-ei, vremea a fost favorabilă, mai favorabilă decît se credea, fapt care l-a bucurat mai ales pe antrenorul Nicolae Dumitrescu. Pînă la această perioadă specifică, însă, arădenii au făcut mari acumulări, prin crosuri și alergări de intensitate, pe drumurile de pe malurile Mureșului. Anul acesta U.T.A. a alegeat cu 10.000 de metri mai mult decît în iarnă trecută. Zece mii de metri mult mai duri. „Pentru a valorifica rezervele de energie rămase de toamnă. Acești 110 kilometri (față de aceeași perioadă în 1972) reprezintă baza unor intenții majore declarate de antrenorii arădeani, revenit după o perioadă de convalescență, la cîrma echipei. O bază pentru obiective superioare în sezonul de primăvară. Pentru că U.T.A. și-a propus să vină în primele șase echipe ale campionatului și să ajungă în finala Cupei României. „Iarna aceasta înseamnă, de fapt, pentru noi un nou start, și vrem să fie un start puternic!” mărturisea antrenorul textiliștilor cu subînțeles.

— Mulțumit de pregătirea pentru acest start?...